

складністю прогнозування унаслідок непередбаченості виникнення страхового випадку. Іншими словами, витрати будуть понесені страховиком у випадку звернення застрахованої особи до медичного закладу. Після настання страхового випадку медичний заклад вносить запит в єдину електронну картотеку для відшкодування вартості медичних послуг.

Після виникнення страхового випадку і появи відповідного запису в єдиній електронній картотеці відбувається автоматичне списання коштів з рахунку страховика на користь підприємства з надання медичних послуг. Розподіл страхової винагороди відбувається пропорційно кількості звернень, тривалості обслуговування, вартості передбачених для лікування медичних процедур та медикаментів. Видатки на медичні процедури та медикаменти варто визнати витратами страховика. Інформація про витрати та фінансовий стан страхової організації вноситься в єдину базу даних для подальшого державного контролю та аналізу фінансових показників.

Медичні заклади будуть зацікавлені в оптимізації якості надання медичних послуг для збільшення кількості пацієнтів. Громадянам пропонується вільно обирати заклад охорони здоров'я залежно від особистих уподобань, незалежних рейтингів, рівня кваліфікації та ділового іміджу окремих лікарів. Комерціалізація ринку медичних послуг дозволить оптимізувати якість та вартість медичних послуг, забезпечити значну публічність діяльності закладів охорони здоров'я.

Література:

1. МОЗ впроваджує електронний реєстр пацієнтів / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/printable_article?art_id=246670188.

2. Проект Інструкції з ведення обліку лікарських засобів та медичних виробів у закладах охорони здоров'я / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.apteka.ua/article/142841?print=1>.

3. Шевчук О.А. Особливості автоматизації обліку доходів і витрат на промислових підприємствах / О.А. Шевчук. – Бізнес Інформ. – 2013. – №11. – С.124-127.

Олександра ПАТРЯК

Тернопільський національний економічний університет

ЕТАПИ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ОПЕРАЦІЙ З КОРПОРАТИВНИМИ ПРАВАМИ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Одним з основних інструментів організації бухгалтерського обліку та документообороту на підприємстві є розробка облікової політики, що дозволяє на рівні підприємства обрати найбільш прийнятні способи та процедури обробки облікових даних, що забезпечать формування достовірної та достатньо аналітичної інформації, зокрема про стан фінансування діяльності підприємства за допомогою емісії інструментів власного капіталу. Вагомий внесок у дослідження проблеми організації бухгалтерського обліку господарської діяльності підприємств та формування облікової політики присвячено праці, Ф.Ф. Бутинця, О.П. Войналович, , Й.Я. Даньківа, В.А. Дерія, М.Р. Лучка, А.А. Пилипенка, М.С. Пушкаря, І.Р. Поліщук, С.В. Свірко, Л.С. Скакун, М.Т. Щирби та ін.

Щодо питань стосовно корпоративних прав, які необхідно висвітлити в Положенні про облікову політику І.Р. Поліщук виділяє наступні: порядок розрахунку чистих активів, рахунки, призначені для обліку статутного капіталу та розрахунків з власниками корпоративних прав, джерела формування та використання складових додаткового капіталу, співвідношення між статутним і резервним капіталом, відсоток обов'язкових відрахувань до резервного капіталу та джерела його використання, порядок розподілу прибутку, порядок нарахування та виплати дивідендів та розрахунок компенсації власникам корпоративних прав у разі виходу з товариства [1, с. 89-90].

Качмар О.В., пропонує виділяти три етапи організації бухгалтерського обліку, зокрема: методичний, технічний та організаційний [2].

Оскільки технічний та організаційний етапи залежать переважно від фінансових можливостей підприємства та інших структурно-організаційних характеристик конкретного суб'єкта господарювання, організацію системи бухгалтерського обліку корпоративних прав для цілей даного дослідження вирішено розглядати виключно на методичному етапі, оскільки саме він обумовлений економічною та правовою сутністю об'єкта даного дослідження.

Організаційна складова облікової політики телекомунікаційного підприємства щодо операцій з корпоративними правами повинна містити положення, спрямовані на урегулювання порядку визначення суб'єктів ведення бухгалтерського обліку таких операцій, що сприятиме уточненню функціональних обов'язків та окресленню відповідальності працівників бухгалтерської служби підприємства.

Натомість технічна складова облікової політики телекомунікаційного підприємства щодо емітованих ним корпоративних прав орієнтована на упорядкування техніки застосування елементів методу бухгалтерського обліку для достовірного та повного відображення операцій з корпоративними правами та іншими пов'язаними об'єктами, зокрема: встановлення пакету первинних документів для оформлення операцій та визначення їх інформаційної місткості; закріплення робочого плану рахунків на основі обґрунтованої системи синтетичних та аналітичних рахунків обліку; розробка та механізм впровадження встановлення пакету внутрішньої звітності за операціями з корпоративними правами; закріплення робочого плану рахунків на основі обґрунтованої системи синтетичних та аналітичних рахунків обліку; а також вибір системи спеціалізованого програмного забезпечення ведення бухгалтерського обліку та параметрів його використання для конкретного телекомунікаційного підприємства. Крім того, на рівні облікової політики доцільно передбачити положення щодо інвентаризації операцій з корпоративними правами, оскільки, будучи фактично методом господарського контролю, інвентаризація слугує і важливим елементом методу бухгалтерського обліку.

Методична складова облікової політики телекомунікаційного підприємства передбачає основні процедури та методичні прийоми бухгалтерського обліку корпоративних прав, що полягають системі методик відображення операцій з корпоративними правами за їх типами та основними параметрами.

Відображення в Наказі про облікову політику телекомунікаційного підприємства усіх виділених елементів в частині організації та методики бухгалтерського обліку корпоративних прав власної емісії дозволять уникнути нормативних розбіжностей щодо ведення їх бухгалтерського обліку, допущених на законодавчому рівні. За визначенням Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", бухгалтерський облік – це "процес виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації про діяльність підприємства зовнішнім та внутрішнім користувачам для прийняття рішень" [3].

Тому раціональний підхід до формування облікової політики телекомунікаційного підприємства щодо корпоративних прав власної емісії повинен здійснюватися за елементами методу бухгалтерського обліку, оскільки наказ про облікову політику покликаний формалізувати прийоми та способи послідовної обробки облікових даних та формування якісної кінцевої інформації щодо відповідних господарських операцій підприємства.

Література:

1. Поліщук І. Р. Облікове забезпечення управління корпоративними правами учасників / І.Р. Поліщук // Зимові читання, присвячені ідеям П. П. Німчинова та І. В. Малишева. Збірник тез Дев'ятої Всеукраїнської наукової конференції, присвяченій видатним вченим в галузі бухгалтерського обліку д. е. н., проф. І.В. Малишеву, д. е. н., проф. П. П. Німчинову. – Житомир: ЖДТУ, 2011. – 156 с.
2. Качмар О. В. Теоретичні основи організації бухгалтерського обліку на підприємстві / О.В. Качмар // Ефективна економіка. 2014. № 9 [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3367>.
3. Закон України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" № 996 від 16.07.1999 р. / Верховна Рада України [Електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>